

Esbjerg, Aarhus og Korsør. Den samlede Udgift til alt dette er anslaaet til 14³/₄ Millioner foruden Ekspropriationsudgifterne. Med Hensyn til Tilvejebringelsen af Midlerne fastsloges det i Loven, at Udgifterne til Driftsmateriel og Inventar, der ere beregnede til 1,005,000 Kr. til Dampfærgerne, der skulle koste 2,225,000 Kr., samt til et eventuelt Kabelanlæg, 120,000 Kr., altsaa ialt 3,350,000 Kr., skal afholdes uden Statslaan. Tilbage bliver altsaa 11,430,000 Kr., hvorom det bestemtes, at det nærmere skulde fastsættes ved Lov, hvor meget der skulde afholdes af Statskassen uden Optagelse af Laan, og hvor meget der skulde dækkes ved Statslaan. Denne Bestemmelse i Loven af 27de April 1900 er helt forskellig fra den Bestemmelse, der findes i Jernbanelovene af 1894, hvor det udtrykkelig fastsloges, at Udgifterne skulde dækkes ved Statslaan, hvorfor der blev givet Ministeren Bemyndigelse til at udstede det hertil fornødne Antal Obligationer. At denne ny Bestemmelse blev truffen, skete selvfølgelig ud fra det Synspunkt, at det vilde være ønskeligt saa vidt muligt at undgaa Optagelse af Statslaan i Anledning af disse Jernbaneanlæg. Det er jo noget, som i de senere Aar atter og atter er blevet fremhævet, og som der ingen Sinde har kunnet lægges for stærk Vægt paa, at de Penge, vi give ud til Jernbaneanlæg, er det en ren Illusion at tro skulde bringe os en nogenlunde tilsvarende virkelig Formueforøgelse, en Forøgelse af vore Aktiver, der paa nogen Maade kan stilles i Forhold til de Penge, som gives ud. Umuligt kan nogen mene, at, naar vore Jernbaner drives saaledes, at de kun give et overmaade lille, og rettest beset maaske slet intet, Overskud, at da de Penge, der millionvis sættes paa en yderligere Udvidelse af Jernbanerne, skulde kunne siges at repræsentere en virkelig Formueerhvervelse for Staten. Det er en Udgift ligesom enhver anden Udgift, en Udgift, der kan være god eller daarlig, en Udgift, man kan bifalde eller finde mindre heldig, men ganske simpelt en Udgift ligesom enhver anden af Statens Udgifter. Enten vi give vore Penge ud til Jernbaneanlæg, der ikke give nogen Indtægt, eller vi give Pengene ud til Lønningstillæg, det kommer for Finanserne ud paa et og det samme. Denne Betragtning er i de senere Aar ofte bleven gjort gældende her i Tinget, og den er blandt andet bleven gjort gældende af det ærede forhenværende Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, den nuværende Finansminister. Det sid-

ste Aar, han viste denne Forsamling den Ære, at være Medlem af den, fremhævede han ikke en, men gentagne Gange, hvor villledende det er at betegne en stor Del af de Penge, der udgives paa § 27, som Formueforøgelse. Det er ud fra dette samme Synspunkt, at vi i Fjor, da vi besluttede os til disse ny Anlæg, fandt det rigtigt, at antyde, at vi saa vidt muligt ønskede, at undgaa at optage Laan i denne Anledning. Det synes, at der er en vaagnende Erkendelse her i Tinget og ogsaa uden for Tinget af, at den Maade, hvorpaa vi drive vore Statsbaner, har sine store Misligheder. Der er ligesom en begyndende Stemning for, at vi maa gøre noget for at skaffe os et større Udbytte af de meget store Midler, som vi der have fastbundne. Hvilket Resultat denne Stemning imidlertid i Virkeligheden vil bringe, og hvorvidt ikke selv en mulig Forhøjelse af Taksterne, hvis man beslutter sig dertil, vil blive opvejet af forøgede Udgifter, er uøget, som det er forbeholdt Fremtiden at vise. Saaledes som vi staa for Øjeblikket, bør vi gaa ud fra, at den Formueforøgelse, vi faa ved ny Jernbaneanlæg, bliver i alle Tilfælde kun en Brøkdel af de Penge, der gives ud. Og derfor blev det, som sagt, ogsaa i Fjor antydet, at der ikke bør optages Statslaan i dette Øjemed mere end just nødvendigt. Men hvad ønsker nu den ærede Finansminister? Af de 11,430,000, hvorom der skulde træffes nærmere Bestemmelse ved Lov, foreslaar han, at de 11 Mill. skal dækkes ved Statslaan. Tilbage bliver altsaa 430,000, der skal betales af Statskassen. Den ærede Finansminister bliver ikke staaende ved de 2,140,000 Kr., som ere opførte paa Finansloven for det kommende Aar, og som er det eneste Beløb, hvorom det overhovedet kan siges, at der i Øjeblikket kan være nogen Anledning til at søge Dækning ved Statslaan. Han vil samtidig have det fastslaaet, at ogsaa de øvrige 9 Millioner skal dækkes ved Laan, og hvad mere er, han vil tilmed have, at disse 9 Millioner skal laanes allerede nu, straks, og det til Trods for, at Pengemarkedet for Tiden er ugunstigt for Optagelse af Laan. Han vil hælde disse Penge ind i Statskassen, og lade dem ligge der til Disposition, indtil der en Gang ad Aare, maaske først om flere Aar, bliver Anvendelse for dem til de paagældende Anlæg.

Men endnu mere paafaldende end denne Disposition er den næste, den, der nævnes under Nr. 2; og den gaar ud paa, at 7 Millioner af Laanets Udbytte skal være at